

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divus Sebastianus Eberspergæ Boiorum Propitius, Seu
Cultus Eiusdem Gloriosi Martyris à Prima Loci Fundatione
Ad Nostra Usque Tempora Propagatus, Et Nunc Publicæ
Luci Datus**

Widl, Adam

Monachij

§. II. Adálbero III. Castrum suum Ebersbergense unà cum antiquo
Monasterio diruit; at in locum illius novum & magnificentius extruit,
cúmque uxore Richlinde D. Sebast. plenum heredem instituit, ac ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-37233

§. II.

ADALBERO III. C
STRUM SUUM EBERSPEL
GENSE UNA CUM ANTIQUO MO
NASTERIO DIRUIT, AT IN LI
CUM ILLIUS, NOVUM ET MA
GNIFICENTIUS EXTRUIT, CUM
QUE UXORE RICHLINDA D. S.
BASTIANUM PLENUM HEREDE
INSTITUIT, AC PAULO POST
MORITUR.

Experientia temporum mag
istra hactenus docuit, hered
ates etiam opimas & amplissimas
quandoque pessime dilabi, ac
dentibus famelicisque hereditate
obvenire, qui pinguebolum
minimo quidem gratianis signo
aut obsequio reddant. Unde, quod
paulò altius, & divinius sapiunt
opésque suas bene collocatas vo
lunt, eas non ingrato mundo di
scerpendas relinquunt, non canis
& sanguini legant sed Deum testa
mento heredem scribunt, templa

Novū extruin, & factō D. Seb. her. &c. 173

extruunt, Cœnobia ædificant, Nosocomia erigunt, & admirabili fœnore per pauperes, opes suas præmittunt in Patriam, quo ipsi paulò post inevitabili mortis lege secuturi sunt. In hoc puncto celeberrimi olim fuere antiqui Germani Majores nostri quorum liberalitate ac munificentia tot sacratae Deo ædes, tot Dei in terris palatia, tot Cathedrales sedes hinc inde surrexere, quæ continuatâ postmodum perenni quadam aurifodinâ, etiamnum seris hisce temporibus videre est passim per Bavariam tot Religiosis Asceteriis frequentem non minùs, quam felicem Germaniæ Provinciam. Hic magnificus liberalitatis sensus etiam inerat Adalberoni III. Semptæ Comiti : neque mirum : Nam ad ingenium parentis Udalrici totus quantus factus erat ; & citò plerūmque procedit, quod magnis exemplis impellitur. Is igitur cùm spem prolis, uti diximus, peni-

*Antiquorū
Germanorū
Liberalitatis
in Deum.*

174 Adalb. III. diruto suo Castro & Moni
penitus succisam videret, opus ag-
gressus est omni posteritate mem-
randum.

*Demolitio
Arcis Eber-
Spergenfis.*

*Novum Mo-
nasterium,
& amplior
ejus funda-
tio.*

Steterat huc usque Arx Eberspe-
gensis etiam inter medias Hunna-
rum, seu Hungarorum procella-
hostibus inaccessa; cum tot alia Ur-
bes & oppida in potestate ven-
sent. Hanc Arcem à Sighardo pri-
mo Semptensium Comite ante al-
nos centum quinquaginta octo te-
multuario opere extructam Ad-
bero funditus dirui jussit, uti & at-
tiquum Monasterium ab Eberha-
do I. ædificatum. In ejus locu-
longè magnificentius opus molitus
habitationem multò commodio-
rem substituit, & priori fundatione
plures Arces, Pagos, Silvas, Piscinae
ac Decimas adjecit, quæ omnia se-
stabiliora persisterent. Imperator
Auctoritate muniri curavit. Ex
etiamnum diploma Henrici II
Imp. Sigillo firmatum, & Theodo-
rici Cancellarii manu Reginoburgi

Novum extraxit, & factò D. Seb. her. &c. 175

ipsis Calendis Januarii Anno Domini
nicae Incarnationis Millesimo Qua-
dragesimo subscriptum, quo in pri-
mis Adalbero dicti Monasterii Ad-
vocatus, cum jure Successionis ad
omnes suos posteros constituitur,
præclara item Monasterio Privile-
gia conceduntur, approbantur,
confirmanturque, eâ lege, ut mox
à morte Fundatorum omnia Bona
Monasterio cedant.

Inter hæc pietatis opera Adal-
bero Comes in gravem infirmita-
tem incidit, ex qua non multò pòst
munificentiaæ suæ præmia receptu-
rus obiit Pösenbeugæ, uti verisimile
est, in Arce sua Gentilitia, dignus,
ut Cæli heres fieret, qui DEUM, &
D. Sebastianum post se heredes in
terrīs reliquerat. Obiit autem Fa-
miliæ suæ ultimus Anno post Chri-
stum M X L V. vigesimo septimo
Martij. Ubi verò Sepulcrum na-
tus sit, an in Oppido suo Ibisso,
seu Ubso, an Pösenbeugæ, monu-

Mors Adal-
beronis ultra-
mi Seimpren-
sis Comitis.

M men-

176 Adalb. III, diruto suo Castro & Eb
mentis nostris non proditur. Mo
imparatum non invénit; néqu
etiam totus mortuus est; Vivit enim
in memoria Seculorum liberaliss
ma Familia, & nomen illius in be
nedictione est. Tanti est, de D
de Superioris & Religiosis hominibus
mereri bene.

Supremum morientis Adalbu
rōnis opus erat, quod Conjugae
suam Richlindem Bonorum tam
spē Administratricem constituit
rit, eā tamen lege, & ultimā vo
luntate seriō adjuratam, ut nihil in
testamento immutatum vellet, sed
quantocyus, ipsā mortuā, heredi
tas totā adeo sancte confecta & fla
bilita D. Sebastiano cederet, quod
& ipsa promisit, felix utique futu
ra, nisi postmodūm plus avaritiz,
quam Religioni & mariti votis illa
dulssisset. De quo paulò pōst dis
seremus.

§. III.